

33e jaargang nr. 2

maart/april 1981

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

DE TOONKUNST

De 18e eeuw is een enorme ontwikkeling der toonkunst geweest. Een van de belangrijkste cultuurverschijnselen. Een lange rij componisten als Jean Philippe Rameau, François Couperin, Torelli, Johan Sebastiaan Bach, Händel, Haydn, Mozart en vele anderen, die hun werken openbaar maakten en die heden met graagte in de concertzalen worden gehoord.

Velen van hen brachten steeds nieuwe composities, die onmiddellijk in aller belangstelling stonden. Helaas, Nederland heeft in die tijden geen kunstenaars voortgebracht, doch wel op een andere wijze aan de bloei en ontwikkeling in Europa deelgenomen.

In vele steden werd ijverig en met toewijding gemusiceerd. Ze hadden hun eigen „collegia Musica”. Deze gezelschappen bestonden voor het grootste gedeelte uit liefhebbers, traden zelden of nooit in het openbaar op. Groot was het aantal leden in de regel niet. In sommige steden waren de „stadsmusicijs” verplicht aan de oefeningen van het college mee te werken.

Wij moeten aannemen, dat onder de leden zeer goede krachten te vinden waren. De toewijding voor de repetities — men sprak toen van oefeningen — was in ieder geval bijzonder groot. Men mocht tijdens de oefening de zaal niet verlaten. Men had in de muziekkamer een zandloper geplaatst, die twee uren liep, en dus waren de leden verplicht gedurende die tijd hun oefening voort te zetten.

Vooral naar de symphonieën van Haydn ging de belangstelling uit. Een dirigent kende men in die jaren nog niet. De bespeler van het clavecimbel of soms ook de eerste violist waren de leiders van het orkest.

Het clavecimbel had naar het uiterlijk enige overeenkomst met onze vleugelpiano, maar de klank was anders. De snaren werden, niet als op onze moderne instrumenten met hamertjes aangeslagen, doch door kleine pennetjes getrokken, waardoor een zacht tokkelend geluid werd voortgebracht.

Ook de strijkinstrumenten waren anders. Men bespeelde de „viola da braccio” en de „viola da gamba”, de „viola d’amore”, de „violino” en wel in verschillende vormen en grootten, waarvan thans nog de viool, de alt-viool en de violoncello zijn gebleven. Ook blaasinstrumenten als fluit, fagot, jachthoorn en trompet trof men in de 18e-eeuwse orkesten. De klarinet kwam eerst in 1751 in Frankrijk in gebruik en werd vooral door Mozart in zijn composities opgenomen.

De vroedschappen waren altijd bereid om de collegia te steunen door lokalen voor de oefeningen beschikbaar te stellen of gaven zij instrumenten ten geschenke.

Bij een geslotenheid van zo’n gezelschap waren er wel eens toehoorders. Uit meer dan één reglement blijkt, dat de leden vergund werd belangstellenden te introduceren en zelf werden zo nu en dan uitvoeringen gegeven.

Bij bijzondere gelegenheden werden groot-opgezette muziekoefeningen ge-

geven, als bij de inhuldiging van vorsten, nationale feesten, belangrijke plaatselijke herdenkingsdagen enz. Veelal werden dan ook bekende musici uitgenodigd een of meer passende composities te maken, waarbij dikwijls grote zangkoren nodig waren en de orkesten zeer versterkt werden, zodat er vaak enige honderden medewerkers waren.

De toonkunst vond echter niet alleen beoefening in de collegia, ook in huis werd veel gemusiceerd. Uit de aard waren het dan andere composities. De instrumenten waren dikwijls rijk versierd. Het waren dan een aantal dames en heren musici in rijk-versierde kleding in een zeer smaakvol en kunstzinnig interieur.

In de 18e eeuw is ook de orgelmuziek in de kerken tot grote bloei gekomen. Nog heden zijn in verscheidene steden de mooie en uitgebreide orgels uit die tijd aan te wijzen. Vooral aan het front werd veel zorg gegeven. Men stelde het op prijs dat het uiterlijk in overeenstemming was met de welvaart der stad en burgerij.

Eerst in 1777 werden stappen gedaan om het openbare muziekleven te organiseren.

— * —

FAMILIEBERICHTEN

Op 79-jarige leeftijd overleden **HENDRIK NIJDAM**, echtgenoot van Sietske Haitsma.

Steenwijk, 25 januari 1981.

Na een langdurige ziekte is op de leeftijd van 75 jaar van ons heengegaan onze zorgzame man, vader en grootvader **H.L. NIJDAM**, oud-notaris te Zuidwolde (Dr.).

Haren, 30 januari 1981, Couperushof 2.

G.Z.Nijdam-Barkhuis. Brisbane (Australië): H.E.Nijdam, N.Nijdam-Erlandson, Jamy, Joan, Warren. Groningen: J.M.B. Nijdam. De crematie heeft in besloten kring plaats gehad.

Heden is van ons heengegaan, mijn lieve huisgenoot, onze lieve vader, groot- en overgrootvader **GERRIT NIJDAM**, in de ouderdom van 83 jaar.

Oranjewoud, 12 februari 1981, L.Ademalaan 11.

Uit aller naam: P.Oord-Nijdam.

Psalm 68 : 7 N.B. Heden nam de Here tot Zich onze innig geliefde en zorgzame Vrouw, Moeder en Grootmoeder **SAAKJE KOUDENBURG**, op de leeftijd van ruim 70 jaar, echtgenote van Jelle S.Nijdam, na een gelukkig hu-

welijk van bijna 45 jaar.

De diepbedroefden: Franeker: J.S.Nijdam. Achlum: S.Nijdam, M.A.Nijdam-van Dijk, Jelle Sikke, Susanna. Midsland (Tersch.): A.Bos-Nijdam, G.G.Bos, Henk, Saskia.

Heden overleed in haar Heer en Heiland onze zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder **GEERTJE NIJDAM**, in de ouderdom van 93 jaar, sedert 12 maart 1959 weduwe van Sijtze Sijsma.

Sneek, 21 februari 1981, Rusthuis „Thabor”, Bolswarderweg 16.

Duncan (Can.): G.Postma-Sijtsma, J.Postma.

In Zijn ondoorgrondelijke wijsheid, maar voor ons onbegrijpelijk, heeft God van ons weggenomen mijn lieve dochter, onze zuster, schoonzuster en tante **MARTJE BUISMAN**, echtgenote van Nico van Gelder, op de leeftijd van 36 jaar. „*Veilig in Jezus' armen*”.

Peize, 21 februari 1981.

Groningen: S.Buisman-Nijdam.

Heden overleed zacht en kalm onze lieve moeder en oma **ZWAANTJE HARTLIEF-HOMAN**, op de leeftijd van bijna 91 jaar, sedert 22 maart 1945 weduwe van Roelof Hartlief.

9765 ET Paterswolde, 4 maart 1981, Novastraat 9.

A.Nijdam-Hartlief, H.Nijdam, Dries en Bea, Jeroen.

Op 5 maart overleed plotseling na een moedig gedragen invaliditeit in de ouderdom van 88 jaar, onze moeder, schoonmoeder en grootmoeder **ANTJE NIJDAM**, sinds 1 december 1970 weduwe van Reint van Lunsen.

2566 VB Den Haag, 9 maart 1981, Kauwlaan 2.

Den Haag: R. van Lunsen, R.J. van Lunsen-Bijleveld.

Tige tankber en bliid binne wy mei de berne fan ús jonkje en broerke **AIZO PIEREUS**.

Heero Wiebenga, Jantsje Wiebenga-Winia, Jacob, Nantsje, Harrit.

1 maart 1981, Ylostinsleane 7, 8651 AR Drylts.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij kennis van de geboorte van een welgeschapen zoontje en broertje **PIETER CORNELIS**. Wij noemen hem Peter.

Piet en Hotske Sibma-Wynia, Anna Klaske, Margriet.

12 maart 1981, 9263 PH Garijp, Eendrachtsweg 24.

Erg gelukkig zijn wij met de geboorte van ons dochttertje **ILSE**.

Fokje Hornstra, Klaas Nijdam.

28 maart 1981, Hegebuorren 30, 9051 AD Stiens.

Fokje en Ilse verblijven tijdelijk in het Bon. Hospitaal.

FAMILIENIEUWS

ACADEMISCHE EXAMENS:

Geneeskunde: H.C.Nijdam, Heerenveen.

Geschiedenis: P.A.B.J.A.Nijdam-Apeldoorn.

De Harener schaatser Henk Nijdam (20 jaar) is woensdagavond in het Martini-halcentrum de hometrainer-kampioen van Groningen geworden. Nijdam, die lid is van de schaatsvereniging Scharlakenhof en onlangs tweede werd tijdens de Nederlandse schaatskampioenschappen bij de A-junioren, hield aan de door hem gewonnen finale naast de door De Groninger Gezinsbode beschikbaar gestelde beker ook een prachtige Sparta-fiets (waarde ruim 700 gulden) over. Op de foto biedt Rem Buiters, lid van het dagelijks bestuur van de Bo-vag, de winnaar de prijzen aan.

Op 30 april aanstaande is het vijftienvijftig jaar geleden, dat de heer J.VLEER, machine-smeeder afdeling bussenfabriek, in dienst trad van ons bedrijf.

Op verzoek van de heer Vleer zal er geen receptie plaatsvinden.

Leeuwarden, directie Coöp. Condensfabriek „Friesland” w.a.

— * —

TER INLEIDING - fam. Nijdam, Whidbey U.S.A.

Gerben Gerrits Nijdam, geb. 9 nov. 1927, geh. met Dieuwierina Anna Kramer, geb. 25 aug. 1935, zijn in 1937 geëmigreerd naar Amerika en wel naar Sinny Side (Wash.). Daar hebben ze 9 jaar gewoond en zijn toen vertrokken naar Whidbey; oefent daar het beroep uit van landscafer (hovenier).

Ik ontving uit Whidbey een brief en neem daaruit iets van over betreffende de verhuizing van Sinny naar Whidbey:

Wij waren er al een keer geweest en vonden het daar erg mooi en toen we de kans kregen zijn we daar naar toe gegaan. In Whidbey komen veel vakantiegangers, die hier een weekendhuisje hebben. Tevens is hier een grote marine-basis te Oak Warbor en daar verdienen wij ons dagelijks brood ook (naast God). De officieren willen mooi wonen, laten nieuwe huizen bouwen en bellen dan Gerben op om een tekening te maken voor de tuin.

Gaan ze met de tekening accoord dan leggen Gerben en Henk de tuin aan. Eerst tot zover de brief.

(wordt vervolgd)

— * —

UIT TIJDEN VAN WELEER

Eén dezer dagen zat ik te Leeuwarden op het Rijksarchief te „sneupen”, toen mijn oog plots viel op de volgende geboorte-akte:

22 maart 1867 werd te Leeuwarden geboren: MEIJER LINNEWIEL, zoon van Jacob Linnewiel, koopman, oud 33 jaar, en Hester Spier.

Onwillekeurig zult u zich afvragen, wat voor bijzonders is hier aan, daar alle geboorte-akten, behoudens de namen dan, vrijwel eender luiden. Ergens in mijn achterhoofd meende ik mij te herinneren, dat deze naam nauw verwant was aan de legendarische figuur:

KOKADORUS

Toen ik 's avonds hierover nadacht, meende in hierover wel eens iets gelezen te hebben in de boeken van de bekende Amsterdamse schrijver Meijer Sluysen, maar in geen van de drie boeken wordt over deze persoon gerept. Ook een paar geraadpleegde encyclopedieën maakte mij niet veel wijzer. Het enige wat ik op het archief gewaar kon worden was, dat het gezin in 1879 naar Amsterdam was vertrokken.

In mijn jongelingsjaren heb ik hem dikwijls met grote belangstelling aangehoord, als hij op het Amstelveld als standwerker zijn one-man-show bracht. Als deze man in deze tijd geleefd zou hebben zou hij als cabaret-artiest bepaald geen slecht figuur geslagen hebben en was hij mogelijk een collega van Wim Kan en Toon Hermans geweest, alleen met dit grote verschil, dat zijn tekst IEDERE dag ANDERS luidde. Hij was zijn tijd dus al ver vooruit.

Zijn pseudoniem moet volgens zeggen samengesteld zijn uit de namen van zijn grootvader, die KO genoemd werd, zijn grootmoeder heette KA en zijn vader werd DORUS genoemd, hoewel er in de geboorte-akte sprake is van Jacob. Wie zal het zeggen? De naam KOKADORUS was alom beroemd.

Door zijn one-man-show trok hij steeds vele nieuwsgierigen om zich heen, hoewel hij de meest simpele dingen als zakboekjes, bretels, zakmesjes e.d. verkocht. Ik hoor hem nog roepen: „Ze kosten geen gulden, geen negentig cent, geen tachtig cent, geen zeventig cent, etc., maar slechts één dubbeltje” en bij het uitdelen aan de kopers maakte hij gebruik van een Hebreeuws geintje, door te zeggen: „Jij een neis, jij een neis”, wat in het Nederlands vertaald LIJK betekent.

Steeds had hij een kwajongen bij zich, die als jenner (1e koper) of als la-waaimaker optrad. Nadat aan een boom een groot bord met de naam KOKADORUS was opgehangen, trommelde zijn hulpje, voorzien van een opvallende rode muts, de klandizie bijeen. Zoals Wim Kan heden ten dage de politieke figuren in 't ootje neemt, zo deed Kokadorus dat indertijd met alle groten der aarde en wel op een wijze alsof hij bij de Amerikaanse president of bij Koningin Wilhelmina als huisvriend in- en uitliep. Hij beweerde zelfs wel eens op 't Loo te zijn opgetreden.

Vrijdagsavonds, als de Sabbat begon, ging hij als heer vermomd naar de

synagoge als vroom belijder van het Joodse geloof, wat wel eens tegenstrijdig was met zijn door-de-weekse optreden.

In zijn dagelijkse omgang bleek hij minder geestig, wat vaker bij dergelijke figuren voorkomt. Ik heb eens het genoegen gehad een biljartje met Buziau te mogen spelen en verheugde mij al op een onvergetelijk amusement. Niets bleek echter minder waar. Ondanks dat ik nogal goedlachs ben, kwam geen lachspier in beweging. Het was zonder meer een treurspel. Maar toen ik na anderhalf uur hem vanaf de eerste rij op het toneel gadesloeg, behoefde hij geen woord te zeggen en de hele zaal brulde van vermaak. Na deze spontane uitbarsting van het publiek, vroeg hij domweg op een speciale intonatie: „Gebeurt er iets bijzonders?“, waarop wederom een donderend applaus volgde.

Kokadorus is op 27 mei 1934 te Amsterdam overleden. Heden ten dage wordt hij nog steeds om zijn bijzonder talent geroemd.

C.S.

— * —

f. 16,—
(ZESTIEN GULDEN)

is de minimale jaarkontributie voor onze familie-vereniging, weliswaar de laagste in den lande op dit gebied. Al een paar maal heb ik uit de doeken gedaan, waarom tot verhoging overgegaan moest worden, zodat dit voor de derde maal m.i. overbodig is. Gezien bovenstaand opschrift van dit artikeltje, hoop ik echter dat men niet MINDER overmaakt, daar dit weer onnodige correspondentie plus extra kosten (o.a. porti) tengevolge heeft, welke tijd ik voor nuttiger werkzaamheden voor onze vereniging besteden kan.

Velen zullen bij het lezen hiervan denken, dat deze kennisgeving weinig zin heeft, daar 31 MAART al ruimschoots gepasseerd is.

„Was 't maar waar!“, zong men vroeger en dat liedje kan heden ten dage nog steeds geneuried worden. Om ONNODIG geschrijf mijnerzijds te voorkomen zou ik vriendelijk willen vragen: „Bespaar mij alstublieft deze overbodige tijdverspilling!“. Ik hoop er het beste van. Bij voorbaat dank!!

De penningmeester.

— * —

WAAR ZIJN DE MOEDERS GEBLEVEN?
Losse gedachten van een bioloog over de genealogie.
(Jan Tanis - Villecroze)

Bovenstaande titel zal vele lezers wat vreemd, wellicht zelfs humoristisch voorkomen. En dat is dan terecht, want ik ben van plan een heel klein beetje de spot te gaan drijven met ons voorouderonderzoek. Een klein beetje maar, want ik realiseer me best dat een serieuze genealoog oprechte wetenschap bedrijft. Maar het heeft zin en het is bovendien aktueel zo vluchtig weg eens wat zaken aan te roeren, waaraan lang niet iedereen denkt.

Onze toegewijde familiespeurders houden zich speciaal bezig met het terugvolgen in de geschiedenis van de **naam NIJDAM** (inclusief de duidelijk verwante Nieuwdams, Vleers en Wijnia's). Dat komt neer op het volgen van de voorvaderlijke, dus **MANNELIJKE** lijn. Dat ligt ook voor de hand, want de achternaam van de man is in de bevolkingsregisters het veilige aanknopingspunt, waarop je een onderzoek kunt baseren. Hij blijft dezelfde door de generaties heen, terwijl de „aangetrouwde” vrouwen gewoonlijk andere en steeds verschillende achternamen dragen. Zo weet ik meteen dat mijn betovergrootvader in de mannelijke lijn ook Tanis heette, maar er is nazoeken voor nodig om er achter te komen hoe de achternaam van zijn vrouw was. Toch is die „voormoeder” van belang, want biologisch gezien zal ik in mijn erfelijke eigenschappen ook van haar iets meegekregen hebben. Hiermee komen we op het terrein van de erfelijkheidsleer of genetica, een nog jonge wetenschap die zo ingewikkeld is dat men zelfs voor de eenvoudigste boekjes over dit onderwerp al een flinke algemene ontwikkeling nodig heeft. Ik ga daar dus niet verder op in, maar stel wel vast dat onze persoonlijkheid elementen bevat van voorouders, zowel van vaders- als van moederskant. Nu zou ik me kunnen voorstellen dat iemand zegt: Ik lijk (uiterlijk en/of innerlijk) eigenlijk veel meer op mijn grootmoeder of moeder, een oom of tante van haar kant etc., dan op mijn vaders familie. Ik zou dus eigenlijk liever een onderzoek doen naar de afstamming van hùn voorgeslacht.

Maar nu is het hek van de dam. Want wil je werkelijk je afstamming nazoecken dan zou je zowel van je vader als van je moeder **alle** voorouders moeten opsporen. Misschien kent u het bekende verhaaltje van die pientere raadsheer, die het schaakspel uitvond. „Er was eens een koning die zich mateloos verveelde en hij vroeg zijn raadsheer een spel te ontwerpen dat zo boeiend was dat dit ergerlijke probleem voor altijd zou worden opgelost. De raadsheer zette zich aan het werk en vond tenslotte het schaakspel uit. Toen de koning dit spel bestudeerde werd hij zo enthousiast dat hij tot zijn raadsheer zei: 'Ik zal je rijkelijk belonen, vraag mij wat je maar wilt en als het in mijn vermogen ligt zul je het hebben'. De raadsheer antwoordde bescheiden: 'Sire, het doet mij genoegen dat u tevreden bent; op mijn beurt zou ik al gelukkig zijn met een voorraad graan. Laten we het schaakbord als uitgangs-

punt nemen. Het heeft 64 velden; als u op het eerste één korrel plaatst, en op elk volgende het dubbele, dat wil zeggen 2 op het tweede, 4 op het derde, 8 op het vierde en zo verder tot en met het 64e veld, dan zal mijn blijdschap onbegrensd zijn'. De koning was teleurgesteld, want hij vond dat zijn raadsheer echt wel wat meer verdiend had. Maar hij vergiste zich . . ."

Tot zover, heel in het kort, dit sprookje. Want als u gaat rekenen blijkt, en dat geldt precies zo voor een „volledig” voorouderonderzoek, dat u na een kalm begin spoedig in astronomische getallen verzeilt. Laten we eens een heel globale schatting maken, waarbij we er gemakshalve van uitgaan dat de generaties precies 25 jaar verschillen. Iemand die in 1975 geboren is heeft dan twee ouders uit 1950, vier grootouders uit 1925, acht overgrootouders uit 1900, zestien betovergrootouders uit 1875. Wij nemen hierbij steeds aan dat er geen paren getrouwd zijn die ook maar enige bloedverwantschap bezitten. In 1800 leefden dan al 128 voorzaten van onze betovergrootouders, in 1700 2048, in 1600 meer dan 32.000. Zelfs als we de gevonden getallen af en toe fiks naar beneden afronden komen we dan voor 1475 al op één miljoen. In het jaar 1200 zitten we al op 500 miljoen, voortgekomen uit 2 miljard grootouders uit 1150. Verbazingwekkend, het begint op science fiction te lijken, want dat aantal is veel en veel meer dan de grootte van de toenmalige wereldbevolking, Hottentotten, Eskimo's, Bantoes, Indianen enz. meegerekend.

(U begrijpt nu ook dat die koning uit het schaakverhaal failliet ging.)

Natuurlijk kan deze theorie, hoe mooi de berekeningen ook zijn, niet kloppen. In werkelijkheid is de hele wereld niet één familie (was het maar waar). Bevolkingen hebben zich afzonderlijk ontwikkeld, aangevuld met af en toe wat uitheemse elementen. Maar dit houdt tevens in dat er honderden malen mensen met elkaar getrouwd moeten zijn die, misschien slechts in de verste verte, toch gemeenschappelijke voorouders moeten hebben gehad. Dat is zelden of nooit te bewijzen, zelfs niet als beide echtgenoten dezelfde achternaam dragen. Ik heb daarvan voorbeelden in mijn eigen familie. Zo heette de vrouw van mijn overgrootvader Tanis óók Tanis en een zuster van mijn vader trouwde met een Tanis en toch ging het hier om drie „verschillende” families. Toch komt de naam Tanis pas in Nederland voor na de beruchte Bartholomeusnacht van 1572, toen een kleine Hugenenfamilie van die naam uit een Bretons gehucht naar het dorp Ouddorp op Goeree vluchtte. Nu kan men de naam, zij het niet algemeen, in alle provincies van ons land vinden. Het voorgaande is niet bedoeld ter ontmoediging van het genealogisch onderzoek. Zoals dat nu gebeurt blijft het belangwekkend genoeg of men nu de vaderlijke afstamming van de vader of de moeder wenst te volgen. Toch dreigen er moeilijkheden voor de genealogen in de toekomst. In deze tijd van emancipatie en feminisme gaan namelijk steeds meer mensen ervoor pleiten dat een gehuwde vrouw haar meisjesnaam zal mogen behouden, niet alleen in haar beroep, maar ook in officiële stukken. Niet lang geleden las ik een beschouwing hierover van het Haagse gemeenteraadslid Jack Verduyn Lunel. Eigen-

lijk bracht die mij op de gedachte dit artikel te schrijven. Naast veel andere zaken stelde hij dat kinderen in beginsel zowel de naam van de vader als die van de moeder zouden moeten kunnen krijgen. Dat kan twee dingen betekenen: Of het kind krijgt een dubbele achternaam of alleen die van de vader of de moeder. Het behoeft geen nadere uitleg dat het eerste onhoudbaar is. Na enkele generaties zou een kind meer achternamen hebben dan er op de bladzijde van een boek konden volgens hetzelfde proces dat zich in het befaamde schaakverhaal afspeelde. Zou men echter enkele geslachten lang de kinderen steeds de naam van de moeder meegeven, misschien met ook eens een keertje die van een vader er tussendoor dan zou het voor de genealogen een grote puzzel worden. Als dit idee bijvoorbeeld in mijn grootmoeders tijd al ingang gevonden had zou ik nu in plaats van Tanis ook Zoeter, Van der Louw of De Vos kunnen heten. In dat geval zou ik mijn achterkleinzoon die na het jaar 2000 besloot op genealogische speurtocht te gaan, niet benijden. Wellicht zou hij Nijdam heten zonder familie te zijn van mijn vrouw. Maar geen zorgen voor de tijd, het kan ook zijn dat hij het uitsluitend als zijn roeping zal zien de nog steeds niet bereikte maatschappelijke gelijkstelling van man en vrouw te helpen verwezenlijken.

— * —

GENEALOGIE

TIENDE GENERATIE (vervolg)

KINDEREN VAN JELLE LUITZENS NIJDAM EN JOUKJE WIJBES CNOSSEN

— X — 1845 — WIEBE JELLES NIJDAM, van beroep scheepstimmerman, geb. 7.09.1877 te IJlst, overl. 28.11.1944 te Sloten (Fr.), trouwde ? te Woudsend met JANNA KOOPMANS, geb. 19.01.1874 te Oosterzee, overl. 6.03.1957 te Sloten (Fr.), dochter van Kerst Uiltjes Koopmans (overl. 9.11.1918) en Rinkje Kolk (overl. 23.08.1916).

Kinderen:

JELLE WIEBES

geb. 5.08.1902 te Lemmer.

KERST UILTJE WIEBES

geb. 20.12.1904 te Lemmer.

JOUKJE

geb. 21.01.1907 te Lemmer (ongehuwd), wonende te Koudum.

RINKE WIEBES

geb. 8.05.1911 te Lemmer.

LUITZEN WIEBES

geb. 15.10.1912 te Lemmer.

— X — 1846 — LUITZEN JELLES NIJDAM, van beroep manufakturier, geb. 7.10.1879 te IJlst, overl. 2.10.1951 te Woudsend, trouwde ? te Woudsend met AUKJE POPKES PRUIKSMA, geb. 5.02.1880 te Woudsend, overl. 31.12.1936 ald., dochter van Popke Pruiksma en Jeltje van der Burg.

Kinderen:

JELTJE LUITZENS	geb. 23.07.1906 te Woudsend, huwde K. DE VRIES te Hoorn.
JELLE LUITZENS	geb. 7.11.1907 te Woudsend.
POPKE LUITZENS	geb. 17.08.1911 te Woudsend.
WIJBE LUITZENS	geb. 29.11.1913 te Woudsend.
AKKE LUITZENS	geb. 12.09.1915 te Woudsend, overl. 29.04.1940 te Sneek.
JOUKJE LUITZENS	geb. 16.12.19 .. te Woudsend, huwde EGBERT HOEKSTRA, timmerman te Katlijk (Fr.).
DURK LUITZENS	geb. 8.09.1920 te Woudsend.
CORNELIS LUITZENS	geb. ? 19 .. te Woudsend (woont te Vorden?).

KINDEREN VAN HOITE ANNES NIJDAM EN IJTJE SIPKES KOLDIJK

— X — 1854 — ANNE HOITES NIJDAM, houtmolenaars- en schippersknecht van beroep, werd 14.03.1848 te Grouw geboren, overlijdensdatum onbekend. Hij huwde 18.05.1872 in Idaarderadeel met HINKE GAUKES SIKSMA, geb. ? 1852 te Akkrum, overl. ? te ?, dochter van Gauke H.Siksma en Riemke Klazes Strikwerda.

Kinderen:

RIEMKE ANNES	geb. 16.03.1874 te Grouw, overl. 19.03.1875 ald.
HOITE ANNES	geb. 2.10.1875 te Grouw, overl. 12.01.1881 ald.
GAUKE ANNES	geb. 1.12.1877 te Grouw.
RIEMKE ANNES	geb. 7.06.1880 te Grouw.
HOITE ANNES	geb. 5.11.1882 te Grouw.

— X — 1855 — SIPKE HOITES NIJDAM, van beroep schipper, geb. 8.10.1850 te Grouw, overl. ? te ?, huwde 20.05.1876 in Idaarderadeel met HAIJTSKE HERRES VAN DER VEEN, geb. 14.04.1848 te Grouw, overl. (onbekend), dochter van Herre Klazes van der Veen (Schipper) en Geertje Hendriks de Ruiter.

Kinderen:

IJTJE SIPKES	geb. 8.05.1880 te Grouw.
HERRE SIPKES	geb. 20.08.1881 te Grouw.
HOITE SIPKES	geb. 26.08.1884 te Grouw.
GEERTJE SIPKES	geb. 25.11.1886 te Grouw.

**ZOON VAN JELLE ANNES NIJDAM
EN SAAKJE TJIBBELES ZWERVER**

— X — 1865 — ANNE JELLES NIJDAM, beroep onbekend, geb. 17.02.1860 te Grouw, overl. 4.01.1908 te Amsterdam, huwde ?, wellicht te Drachten met ANTJE SJOERDS DE HAAN, geb. ? te Drachten, overl. 25.09.1927 te Amsterdam, dochter van Sjoerd de Haan en Jantje?

Kinderen:

JANTJE ANNES geb. 27.06.1892 te Drachten, huwde WILLEM VAN GELDER, Amsterdam.

JELLE ANNES geb. 2.05.1901 te Amsterdam.

**KINDEREN VAN HOITE HENDRIKS NIJDAM
EN JITSKE TJITTES PEENSTRA**

— X — 1870 — HENDRIK HOITES NIJDAM, veehouder, geb. 21.07.1852 te Grouw, overl. 9.01.1930 ald., trouwde 21.04.1877 in Idaarderadeel met ANTJE TUINSTRAS, geb. 18.01.1858 in Idaard, overl. 6.06.1927 te Grouw, dochter van Tjerk Joukes Tuinstra (winkelier) en Sieuwke Sybrens van der Schaaf te Idaard.

Kinderen:

JITSKE geb. 15.05.1878 te Grouw, overl. 24.11.1923 ald., was gehuwd met veehouder GERBEN VAN ESSEN, geb. 21.09.1880 te Aegum, overl. 7.10.1940 te Marssum.

TJERK HENDRIKS geb. 3.10.1887 te Grouw, volgt.
SIEUWKE geb. 31.08.1879 te Grouw, overl. 14.02.1939 te Wieuwert, was gehuwd met ABRAHAM VAN DER MEER, geb. in 1880 te Wieuwert, overl. 4.10.1950 ald.

BOKJE geb. ? 1891 te Grouw, overl. 26.12.1956 te Oosterwierum, was gehuwd met AUKE H. DE VRIES, Oosterwierum.

SJETJE geb. 12.10.1883 te Grouw, overl. 17.04.1928 te Akkrum, was gehuwd met ANNE DE HAAN, geb. 12.09.1881 te Grouw, huwde 1) JOHANNES DE BOER en 2) JACOB PEENSTRA.

HOITE HENDRIKS geb. 25.08.1885 te Grouw, volgt.

— X — 1873 — GOOITZEN HOITES NIJDAM, olieslager en spaarbankhouder, geb. 7.04.1860 te Grouw, overl. 7.12.1937 te Irnsum, trouwde ? te ? met JACOB GAASTRA, geb. 27.08.1869 te Terhorne, overl. 16.12.1922 te Irnsum, dochter van Jacob Gaastra en Sietske Brandsma.

Kinderen:

SIETSKE

geb. 26.05.1894 te Irnsum (overl. 1.06.1936),
huwde Ds. C. DE GROOT.

HOITE GOOITZEN

geb. 13.04.1896 te Irnsum, volgt.

**ZOON VAN PIETER JOHANNES NIJDAM
EN HARMKE WIJBES NIJDAM!**

— X — 1877 — de stamvader werd na aankomst in Amerika geboren, waarvan de gegevens vooralsnog niet te achterhalen zijn. Het gezin vertrok 18.03.1887 met twee dochttertjes naar Amerika met onbekende bestemming. Wie kan mij nader inlichten???

**KINDEREN VAN WIJBE JOHANNES NIJDAM
EN JOHANTJE JACOBUS HOITSMA**

— X — 1878 — JOHANNES HEERKE WIJBES NIJDAM, van beroep bakker, geb. 14.09.1878 te Cornjum, overl. 10.01.1968 te Stiens, huwde 15.05.1909 in Beetsterzwaag DOETJE TIJES VAN DER MEULEN, afkomstig van Terwispel, geb. 1.04.1882, overl. 17.04.1958 te Stiens, dochter van Tije van der Meulen en Aaltje ? Hoewel laatstgenoemden te Terwispel begraven zijn kon ik de ontbrekende gegevens niet gewaar worden.

Kinderen:

JOHANNA

geb. 30.07.1910 te Cornjum, huwde 27.05.1933
JOB JAN VAN GELDEREN!

WIJBE JOHANNES

geb. 17.03.1913 te Cornjum, volgt.

— X — 1879 — JACOBUS WIJBES NIJDAM, van beroep griffier, geb. 29.03.1883 te Cornjum, overl. 5.09.1946 te Huizum, trouwde 14.05.1908 te Oldeboorn met TJITSKE KLAZES KOOPMANS, geb. 12.11.1878 te Akkrum, overl. 6.12.1929 te Leeuwarden (Diaconessenhuis) door een auto overreden, dochter van Klaas Koopmans en ? Hij hertrouwde 8.05.1940 met ELISABET DE ROOK, geb. 8.10.1889 te Lemmer, dochter van Poppe de Rook en Judith van Gulik. Geen nakomelingen.

— X — 1880 — AUKE WIJBES NIJDAM, van beroep schilder, geb. 21.05.1887 te Cornjum, overl. ? te Stiens, trouwde 15.05.1918 in Haskerland met DOETJE ABELES VAN DER VEEN, geb. 20.07.1886 te Stobbegat bij Heerenveen, overl. 30.05.1968 te Leeuwarden, dochter van sluiswachter Abele Klazes van der Veen en Aaltje Fokkes Toering. Geen kinderen.

Voor aanvullende gegevens houd ik mij aanbevolen. Bij voorbaat dank!

C. v.d. S.

STONEY CREEK (vervolg)
blz. 12 - 13, jan./febr. 1981-nummer
door nicht Geertje Wagenaar.

Men heeft er gebeente gevonden en er de datum opgezet van 1800 B.C. De eerste inwoners waren Indianen, waarvan de „Malecite” wel de voornaamsten waren in de tijd dat de eerste „vreemdelingen” daar voet aan wal zetten. En nog vindt men hun nakomelingen daar, samen met de afstammelingen van de Fransen (er wordt nog veel Frans gesproken), de Engelsen en Schotten en ook de Nederlanders. En in 1783 streken er ook heel wat inwoners uit New York en New Jersey neer die de toorn wilden ontvluchten van de Amerikanen aan het einde van hun onafhankelijkheidsoorlog.

Het wegnennet in New Brunswick beslaat ongeveer 3400 miles. Een enorm groot oppervlak is nog ondoordringbaar bosland.

Tot ongeveer 1940 was de rivier St. John de belangrijkste route voor transporten. Nu volgt een 272 mijl lange weg de rivier van Cormors tot de zee.

Men leeft in N.B. van o.a. farming, (je zag ook hele kudde schapen, iets wat je hier bij ons haast nooit ziet en dan nog maar een paar). Verder zijn er veel fruitbomen en in het voorjaar wordt er uit de maple-bomen de maple-stroop afgetapt.

Natuurlijke bronnen van inkomsten zijn ook de visvangst en pelshandel, zowel als lobster-vangst en dan natuurlijk door de enorme hoeveelheid bossen heb je ook de houtindustrie met alles wat daar mee samenhangt. We zijn maar 3 dagen in N.B. geweest, het hadden er 3 weken moeten zijn en dan nog zouden we het maar een beetje aan de oppervlakte hebben kunnen bekijken. Maar we hebben er nu tenminste een klein idee van hoe het er in het oosten van ons land uitziet.

Wat is de natuur prachtig en wat konden we hier allemaal met elkaar een goed leven hebben.

In elk geval . . . overbevolkt is het hier direct nog niet. Ook is het wegnennet niet overbelast, zodat je, behalve in de buurt van de grote steden, rustig kunt rijden.

Dit waren dan de eerste dagen van ons kamperen.

— * —

HET ONDERZOEK NAAR ONZE VOORoudERS

Het is niet de eerste keer, dat ik dit onderwerp aan de orde stel. Ook ben ik bepaald niet de eerste, die zich met afstammingsonderzoek bezig houdt. Dat deed men namelijk al heel lang geleden. Ik behoef slechts te verwijzen naar

de geslachtslijsten, die in het Oude Testament voorkomen.

Voor sommigen is genealogie een dorre opsomming van data. Ik vergelijk het dikwijls met een bouwwerk, waarvan de ijzerkonstruktie het geslachtsregister is en de afbouw de familiegeschiedenis welke steen voor steen wordt opgebouwd.

Juist de familie-verhalen zou ik zo graag opgenomen willen zien in ons familie-blaadje. Schrijf eens iets uit het verleden, wat door overlevering tot u is gekomen. Het komt er niet op aan hoe. Ik wil trachten er een leesbaar verhaal van te maken.

Het heeft geen enkele zin het verleden mooier voor te stellen dan het was. Ik vraag mij wel eens af: „Waren die vroegere tijden dan wel zo goed?“, als men spreekt van die goeie oude tijd, bestaande uit slechte behuizing, veel ziekten, geen artsen, ontzaglijk veel bedeeden, drankzucht niet te vergeten en ga zo maar door. Op alle gebied was het verre van rooskleurig. Wat is het dan voor waanzin zich te schamen voor hetgeen onze voorouders deden. In wat voor ondenkbare toestanden moesten deze lieden trachten het hoofd boven water te houden. Slechts een enkeling kwam hierboven uit. Dat deze hardwerkende mensen nog tijd vonden zich in allerlei problemen te verdiepen, wat wij heden ten dage door de nieuwsmedia zonder meer voorgeschoteld krijgen.

Thans wordt voor ons gedacht. Toentertijd verdiepte men zich in allerlei problemen. Een enkel voorbeeld: Eise Eisinga, de schepper van het Planetarium te Franeker, was van beroep wolkamer. Voor hem was bepaald geen universitaire opleiding weggelegd. Hij moest wel met wolkommen aan de kost komen. Toch verdiepte hij zich in ster- en werktuigkunde. De eenvoudige man voltooide TWEE EEUWEN geleden het planetarium in Franeker, wat heden ten dage nog steeds in werking is!

Zo zijn er in onze familie voorvaders, die zich bijvoorbeeld ook met sterrenkunde bezig hielden en hun ervaringen en waarnemingen op schrift stelden.

Om dit aan de vergetelheid te onttrekken zouden deze notities in ons orgaan opgenomen dienen te worden. Dat is tenminste FAMILIE-GESCHIEDENIS!

Hoewel een en ander al wetenschappelijk vastgelegd is, moet men bewondering hebben voor wat die eenvoudige lieden op eenvoudige wijze al wisten vast te stellen.

Laat eens iets van u horen!!!

C.S.

Voorzitter:

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
8913 HK Leeuwarden.
telefoon ~~05100~~ 122167
0508

Secretaris-penningmeester:

C. v.d. Schoot Azn., Heerenhage 205,
8446 DE Heerenveen,
telefoon 05130-24792.

LEDEN

H. Nijdam-Smit

Boerhaavelaan 113, 9728LK
Groningen, tel. 050-253701.

K. Nijdam

Talmahiem, Kamer 15, 8561 DE
Balk, tel. 05140-3033.

W. Wijnia

Angelsloërdijk 225, Statenhoek,
7824 AH Emmen, tel. 05910-22068.

J. de Vries-Draaisma

Joh. Winklerwei 445, 8915 EZ
Leeuwarden, tel. 05100-22621.

POSTREKENING

82 67 24

REKENING RABOBANK

gironummer 81 46 57, ¹⁶⁵
rekeningnummer 32.64.308,
beide ten name van Penningmees-
ter Nijdamstra Stichting te
Heerenveen.

FAMILIEBLAD

"DE NIJDAMSTRA-TYNGE".
lid/abonnee f. 16,- per jaar.
(Vóór 31 maart betalen.) Half-
jaarlijks f. 8,- mits betaling
plaats vindt vóór 31 januari/juli.
Donateurs/leden f. 8,- per jaar.
Dezelfde voorwaarden als hierbo-
ven vermeld.

REDAKTIE

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
8913 HK Leeuwarden.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN: Coornhert-
straat 12, 8913 HK Leeuwarden. (zo mogelijk opgave van nieuw adres.)